

ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΟΝΑΞ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2020

ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ

**ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΟΝΑΞ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2020**

ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ

© Δρ Κωνσταντίνος Σιαμάκης (έπιμελητής κειμένου - μεταφραστής - έκδότης)
ISBN 978-960-7127-44-0

Χορηγοί: ἀνώνυμοι κατ' ἐπιθυμίαν των

Διορθωταὶ τυπογραφικῶν δοκιμίων οἱ μαθηταί μου·

1. Ἀθανάσιος Σιαμάκης, θεολόγος καὶ φιλόλογος, ἀδερφός μου
2. Ἀντώνιος Σιδηρόπουλος, θεολόγος καὶ φιλόλογος
3. Ἰωάννης Ἀβραμίδης, δικηγόρος καὶ φιλόλογος

Τυπογραφεῖο:

Παῦλος Γιαννούλης· ὑπεύθυνος τυπογραφείου
Κωνσταντίνος Τσολερίδης· ἐπιμελητής ἐκδόσεως
Κυριακὴ Νταλακούδη· στοιχειοθεσία, σελιδοποίησι

Βιβλιοδεσία: Ἰωακίμ Τρικαλιάρης

Ἐκδόσεις ΔΟΝΑΞ

Δρ Κωνσταντίνος Σιαμάκης
Τ.Θ. 1635 - Πανεπιστημιούπολις
540 06 Θεσσαλονίκη

Τηλ. 2310 - 73.73.77

Editiones DONAX

Dr Constantinus Siamakis
P.O. Box 1635 - University
540 06 Thessaloniki Greece

Tel. 2310 - 73.73.77

www.philologus.gr

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟ ΚΑΙ ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟ

Ο ψαλμὸς 117 εἶναι τὸ ἀρχαιότερο στὸν κόσμο ποίημα μὲ ἀκροστιχίδα· ἀκροστιχίδα ἀλφαβητική, ἡ πρώτη ἀκροστιχίδα, πρὶν γίνουν οἱ ἄλλες ἀκροστιχίδες οἱ ὅμοιες ἢ διαφορετικές. καὶ ἡ πρώτη αὐτὴ ἀκροστιχίδα εἶναι πρακτική, ὅχι διακοσμητικὴ τοῦ ἐντέχνου λόγου. εἶναι Ἀλφαβητάριο γιὰ τὰ παιδιὰ ποὺ ἀρχίζουν νὰ μαθαίνουν γράμματα, πρῶτο βιβλίο τοῦ μαθητεύοντος στὰ γράμματα. ἔχει 22 στροφές, ὅσα εἶναι καὶ τὰ γράμματα τοῦ ἐβραϊκοῦ ἀλφαβήτου, καὶ τοῦ πρώτου Ἑλληνικοῦ φυσικὰ καὶ τοῦ πρώτου λατινικοῦ. καὶ κάθε στροφὴ ἔχει 8 δίστιχα ἐλεγεῖα, ποὺ ἀρχίζουν μὲ τὸ ἴδιο γράμμα· τῆς πρώτης στροφῆς ὅλα μὲ ἄλφα· ὥστε τὸ παιδάκι νὰ συλλαμβάνῃ εὐχερέστερα τὴν ἰδανικὴ εἰκόνα τοῦ γράμματος. διότι πρὸ τῆς τυπογραφίας οἱ ἄνθρωποι δὲν μποροῦσαν νὰ κάνουν γράμματα πανομοιότυπα· καὶ ἡ συνισταμένη καὶ καθολικὴ καὶ ἰδανικὴ εἰκόνα τοῦ γράμματος δινόταν μὲ τὴν πολλαπλὴ ἐπανάληψί του· ἐδῶ μὲ τὴν ὀκταπλῆ. πιὸ μέσα ἀπὸ τὶς 22 ὁχτάδες τῶν γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου βρίσκονται οἱ στίχοι μὲ τὰ λόγια τοῦ ποιητοῦ· μὲ τὶς λέξεις καὶ τὶς προτάσεις· τὶς ἔννοιες καὶ τὰ νοήματα, μὲ τὸ λόγο καὶ τὴ διδασκαλία. καὶ ἡ ἐκεῖ μέσα διδασκαλία εἶναι διδαχὴ πίστεως καὶ πρακτικῆς τοῦ πιστοῦ.

Στὴν πρώτη φάσι - τάξι τὰ παιδάκια μάθαιναν μόνο τὰ γράμματα τῆς ἀκροστιχίδος, δηλαδὴ τοῦ ἀλφαβήτου, μὲ φωνητικὸ ὑπόδειγμα 8 λέξεις ποὺ ἀρχίζουν ἀπ' αὐτὸ τὸ γράμμα - φθόγγο· σὰ νὰ λέμε· *A ἄγγελος ἀνατολὴ ἄργυρος ἄλογο ἄχυρο ἀχλάδι αὐτὸς ἀκούω*. τότε δὲν ὑπῆρχαν κεφαλαῖα καὶ μικρὰ γράμματα, ἥταν ὅλα ἵδια· κεφαλαῖα.

Στὴ δευτέρᾳ φάσι - τάξι τὸ παιδὶ μάθαινε νὰ διαβάζῃ καὶ ταυτόχρονα διδασκόταν τὴν ὑπέροχη διδαχὴ ποὺ ἐκτίθεται στὸ πρῶτο βιβλίο του, τὸ βιβλίο τῶν τρυφερῶν του χρόνων.

Τὰ συνολικῶς 176 δίστιχα ἐλεγεῖα ($8 \times 22 = 176$) περιέχουν 176 διατυπώσεις - παραλλαγὲς τῆς σχέσεως τοῦ πιστοῦ μὲ τὸν Κύριο. σὲ κάθε στίχῳ ἐμφανίζεται ὁ Κύριος εἴτε μὲ τ' ὄνομά του εἴτε μὲ μιὰ προσωπικὴ ἀντωνυμία (σύ σοῦ σοὶ σέ), καὶ ὁ Νόμος τοῦ Κυρίου μὲ 12 τρόπους· *Λόγος - Λόγοι, Λόγιον - Λόγια, Μαρτύριον - Μαρτύρια, Ἐντολὴ - Ἐντολαί, Ὁδός - Ὁδοί, Κρίμα - Κρίματα, Κρίσις - Κρίσεις, Δικαιώματα, Ἀλήθεια, Νόμος, Διάταξις, Σωτήριον. Μαρτύρια σημαίνει «Ντοκουμέντα», Οδοί «Οδηγίες», Κρίματα Κρίσεις Δικαιώματα σημαίνουν «Κανόνες ζωῆς καὶ ἀπονομῆς δικαιοσύνης», καὶ Σωτήριον σημαίνει «Οδηγὸς σωτηρίας», «Σωσίβιο», «Φυλαχτό». ἔτσι μαζὶ μὲ τὴν πρώτη γραμματομάθεια ὁ συντάκτης τοῦ Ἀλφαβηταρίου ἐμφυτεύει καὶ θεμελιώνει στὴν τρυφερὴ καὶ ἄδολη ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ τὴν πίστι στὸν Κύριο καὶ τὴν ἡθικὴ αὐτῆς τῆς πίστεως.*

Ο μόνος λαὸς ποὺ εἶχε δημόσια καὶ γενικὴ σχολικὴ γραμματομάθεια ἥταν ἀπὸ τὸν 17^ο π.Χ. αἰῶνα ὁ Ἰσραηλιτικός. ἥταν πρόβλεψι τοῦ μωσαϊκοῦ Νόμου· γιὰ νὰ μποροῦν νὰ διαβάζουν τὶς Ἅγιες Γραφὲς ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ἄντρες καὶ γυναῖκες. οἱ ἄλλοι λαοὶ τῆς γῆς δὲν εἶχαν τέτοια φροντίδα, τέτοιο θεσμό, τέτοια γραμματομάθεια. οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνες, ποὺ ἥταν στὴ γραμματομάθεια δεύτεροι, δὲν εἶχαν τέτοια ἐκπαίδευσι δημόσια, κρατικὴ ἢ δημοτική. γράμματα μάθαιναν μόνο οἱ πλούσιοι, καὶ μόνο αὐτοὶ ἤξεραν ἀνάγνωσι καὶ γραφή. οἱ φτωχοὶ ἥταν ἀναλφάβητοι. τὰ γράμματα ἥταν γιά λίγους μόνο· ἀριστοκρατικὴ συνήθεια. οἱ ἄλλοι λαοὶ πολὺ χειρότερα. μόνον ὁ Ἰσραὴλ εἶχε δημόσια ἐκπαίδευσι καὶ λαὸ καθολικῶς ἐγγράμματο. τὸ ἔνα τρίτο τῆς φυλῆς τοῦ Λευΐ ἥταν δάσκαλοι καὶ καθηγηταὶ γραμμάτων σὲ δημόσια σχολεῖα, δημοτικὸ - γυμνάσιο - πανεπιστήμιο, ὅπως θὰ λέγαμε σήμερα. τὰ δυὸ πρῶτα ἥταν ὑποχρεωτικὰ γ' ἀγόρια καὶ κορίτσια, τὸ τρίτο προαιρετικό.

Στὸν Ἑλληνικὸ κόσμο μόνο λίγο πρὸ τοῦ 600 π.Χ. ὁ Ἐλληνας τύραννος τῶν Ἐπιζεφυρίων Λο-

κρῶν Ζάλευκος στὴν Ἑλληνικὴ Ἰταλία καθιέρωσε –δόσο ζοῦσε ὁ ἴδιος– δημόσια γενικὴ ἐκπαίδευσι, κι αὐτὸ παραξένευσε ὅλους τοὺς ἄλλους Ἑλληνες, ποὺ τὸ θεώρησαν στριμμένη γνώμη ἐνὸς «τυράννου», καὶ τὸν κορόιδευαν. κανεὶς δὲν συνέχισε τὸ Ζάλευκο καὶ κανεὶς δὲν τὸν μιμήθηκε. μόνο ἀπὸ τὸ 1100 μ.Χ. περίπου ἄρχισε νὰ ἐμφανίζεται στὴν Εὐρώπη κι ἔπειτα στὴν Ἀμερικὴ δημόσια ἐκπαίδευσι καὶ γενικεύθηκε γύρω στὸ 1950, μετὰ τὸ Β' παγκόσμιο πόλεμο.

Τὸ πρῶτο βιβλίο ἦταν ἄλλοτε τὰ Ὁμηρικὰ Ἐπη κι ἄλλοτε ἡ Ὁκτώηχος τῆς Ἐκκλησίας, βιβλία ἀπρόσφορα γιὰ τέτοιο ἔργο. στὴν Ἰταλία, ποὺ γιὰ μερικοὺς αἰῶνες ἦταν στὴν Εὐρώπη ἡ δεύτερη χώρα γραμμάτων μετὰ τὸ Βυζάντιο –κι αὐτὲς ἦταν σ' αὐτὰ οἱ δυὸ πρῶτες χῶρες τῆς ὑφηλίου τότε– τὸν 11^ο αἰῶνα διδασκόταν καὶ μιὰ τέτοια σχολικὴ προσευχὴ ἀπὸ ἕνα τέτοιο ψαλτικὸ βιβλίο, ποὺ τὰ παιδιὰ τὴν ἔλεγαν ψαλτά, στὴ λατινικὴ βέβαια. ἦταν ἡ ἑξῆς·

Ut queant laxis
resonare fibris
mira gestorum
famuli tuorum,
solve pulluti
labii reatum,
Domine sancte.

Γιὰ νὰ μποροῦν οἱ δοῦλοι σου νὰ ἀνυμνοῦν τὰ θαυμαστά σου ἔργα μὲ τὶς καρδιὲς ἀνάλαφρες, καθάρισε τ' ἀμαρτωλὰ χεῖλη τῶν κατακρίτων, ἄγιε Κύριε.

καὶ σιγὰ σιγὰ οἱ πρῶτες συλλαβὲς τῶν 7 στίχων ἔγιναν ὄνόματα τῶν ἑφτὰ φθόγγων τῆς μουσικῆς *ut remi fa sol la Do'* καὶ σὲ πολλὰ χρόνια μὲ μιὰ μικρὴ ἀνατοποθέτησι ἄρχισαν νὰ λέγωνται μέχρι σήμερα *Do re mi fa sol la si*. τὰ ψαλτικὰ βιβλία ὅμως ἦταν, ὅπως εἴπα, ἀπρόσφορα γι' ἀλφαβητάρια. Ἠταν σὰ νὰ ταῖζῃς τὸ νεογέννητο βρέφος μὲ χοιρινὰ σουβλάκια ποὺ ἀρέσουν στὸ δάσκαλο. τὸν 16^ο αἰῶνα στὴ Γερμανία ἐμφανίστηκε ἡ ἴδεα γιὰ εἰδικὸ βιβλίο ὡς «πρῶτο βιβλίο» τοῦ ἀνθρώπου. τὸ 1771 ἔγραψε κι ἔξεδωκε τὸ πρῶτο ἑλληνικὸ Ἀλφαβητάριον ὁ Μιχαὴλ Παπαγεωργίου ὁ Σιατιστεὺς στὴ Βιέννη «Τὸ Μέγα Ἀλφαβητάριον» μὲ 38 φύλλα (ἢ 76 σελίδες) χωρὶς σελιδαρίθμησι, τὸ ὅποιο ἐπανεξέδωκε φωτομηχανικῶς ὁ Γ. Μητράγκας στὴ Θεσσαλονίκη τὸ 1996. ἀλλὰ καὶ τὰ πρῶτα τέτοια βιβλία ἦταν πολὺ χοντροκομένα καὶ ἄχαρα βιβλία σὲ σύγκρισι μὲ τὸ εἰδικὸ Ἀλφαβητάριο τῆς Βίβλου, τὸν ψαλμὸ 117 τοῦ Δαυΐδ, τὸν πιὸ μεγάλο ἀπ' ὅλους.

Τὸ βιβλικὸ αὐτὸ Ἀλφαβητάριο γιὰ παιδάκια ὁ Δαυΐδ τὸ συνέταξε τὸν 12^ο π.Χ. αἰῶνα, κατὰ τὸν καιρὸ ποὺ ἦταν καθηρημένος στρατηγὸς μ' ἐπικηρυγμένο τὸ κεφάλι του καὶ κυνηγημένος ἀπὸ τὸ Σαούλ· κι αὐτὸς μὲ τὰ 600 παλληκάρια του κινοῦνταν μαζὶ μὲ τὶς γυναῖκες των καὶ τὰ παιδιά τους, τὰ στερημένα ἀπὸ κάθε σχολικὴ ἐκπαίδευσι, ἀπὸ βουνὸ σὲ βουνὸ κι ἀπὸ τόπο σὲ τόπο μὲ χίλιες προφυλάξεις καὶ τρομερὴ ἔλλειψι κάθε ἀνέσεως. φαίνονται αὐτὰ μέσα στοὺς στίχους τοῦ Ἀλφαβηταρίου αὐτοῦ, ἀρκεῖ νᾶχη κανεὶς μάτια νὰ τὰ δῆ. αὐτὸ διήρκεσε περίπου μιὰ δεκαετία, ὥσπου ὁ Σαούλ αὐτοκτόνησε, ὁ Ἰσραὴλ ὑποτάχθηκε σὲ βάρβαρο καὶ βρόμικο λαό, κι ὁ Δαυΐδ τὸν ἀπελευθέρωσε κι ἔγινε βασιλεὺς του.

Μέσα λοιπὸν σὲ μιὰ τόσο βασανισμένη ζωὴ τῆς μικρῆς κοινότητος τοῦ διωκομένου Δαυΐδ ὁ Δαυΐδ θεώρησε ἀναγκαῖο, ἐξ ἵσου μὲ τὴν τροφὴ καὶ τὴ στέγη καὶ τὴ διαφυγὴ ἀπὸ τὴν ἐπικήρυξι καὶ τὸ θανάσιμο διωγμό, τὴν ἐκπαίδευσι τῶν παιδιῶν τῶν ἀντρῶν του στὰ γράμματα. κι ἔγραψε αὐτὸ τὸ ὑπέροχο βιβλίο, τὸ «πρῶτο βιβλίο» τοῦ ἀνθρώπου. καὶ εἶναι βιβλίο θεόπνευστο.

“Οσο κι ἂν λαχταρὼ νὰ μποροῦσα νὰ γίνω ἀναλφάβητος σήμερα καὶ νὰ μάθω γράμματα ἀρχίζοντας ἀπ' αὐτὸ τὸ Ἀλφαβητάριο, δὲν μπορῶ νὰ τὸ ἐπιτύχω μὲ κανέναν τρόπο. μὴ μπορώντας λοιπὸν νὰ γυρίσω τὸ χρόνο πίσω, ὅταν στὰ χρόνια 1985-88, καταδιωκόμενος κι ἐγὼ τότε, ἔγραφα τὸ σύγγραμμά μου «Τὸ ἀλφάβητο», σὲ μιὰ στιγμὴ κατάλαβα τί εἶναι ὁ ψαλμὸς αὐτὸς τοῦ Δαυΐδ· καὶ συγκλονίστηκα. καὶ ἥθελα ντὲ καὶ καλὰ νὰ μάθω γράμματα ἀπὸ τὸ Ἀλφαβητάριο αὐτό. μὰ πῶς ἦταν δυνατὸν νὰ γίνῃ; κι ἀπὸ τότε μέχρι σήμερα μελέτησα τὸ θέμα αὐτὸ πολύ. καὶ τώρα βγάζω τὸν καημό μου καὶ τὸ ἄχτι μου γράφοντας γι' αὐτὸ τὸ Ἀλφαβητάριο. δὲν χάρηκα ὅσα γράφω ἐδῶ.

Ἀμέσως μετὰ τὰ πέντε πρῶτα βιβλία τῆς Βίβλου (Γένεσις, Νόμος, Δευτερονόμιον, Ἰησοῦς, Κριταί) αὐτὸ τὸ Ἀλφαβητάριο εἶναι χρονικῶς τὸ ἕκτο βιβλίο της, τὸ ὅποιο ἀργότερα βέβαια, ποὺ ὁ συ-

ντάκτης του ἔγινε στρατηγὸς καὶ βασιλεὺς κραταιός, πλαισιώθηκε κι ἀπὸ πολλοὺς ἄλλους ψαλμοὺς τοῦ Δαυΐδ, ποὺ ἀποτέλεσαν τὸ Βιβλίον τοῦ Εὐθοῦς (Δδ 59,1), τὴν ποιητικὴν συλλογὴν τοῦ Δαυΐδ. καὶ μετὰ 690 χρόνια (1115 - 425) ἀπὸ αὐτὴν τὴν συλλογὴν πῆρε 96 ψαλμοὺς τοῦ Δαυΐδ καὶ τοὺς ἐνέταξε στὸ Ψαλτήριον τῶν 150 ψαλμῶν, ποὺ ἔχουμε σήμερα, δὲ Ἐσδρας. καὶ γε αὐτὸν ἔγινε σὲ χρόνια δύσκολα κι ἐπικίνδυνα γιὰ τὸν Ἰσραὴλ καὶ πολὺ ταπεινὰ καὶ βασανισμένα. ἡ δύναμις τοῦ Κυρίου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται· ἡ, ὅπως λέει ἡ παλιὰ χωριάτικη παροιμία, Ἄν θέλῃς νὰ κελαηδάῃ γλυκύτερα τ' ἀηδόνι σου, βγάλε του τὰ μάτια. πλαισιώθηκε ἐπίστης τὸ Ἀλφαβητάριο αὐτὸν κι ἀπὸ ἄλλα βιβλία τοῦ Δαυΐδ. ἀρκετοὶ ψαλμοί, ἡ ἴστορια τῆς γιαγιᾶς του Πούθ, οἱ Παροιμίες, κι ὁ Ἰώβ, εἶναι ἔργα τοῦ Δαυΐδ, ποὺ γράφτηκαν γιὰ σχολικὰ βιβλία ἀνωτέρων τάξεων. ἀργότερα γράφτηκαν καὶ ἄλλα σχολικὰ βιβλία.

Ο Δαυΐδ θεώρησε ἰσοβαρὲς κακὸ μὲ τὴν λιμοκτονία ἡ τὸν ἐμπόλεμο θάνατο τῶν διωκομένων τὸ νὰ μείνουν τὰ παιδιὰ ἀγράμματα. ἐνδέχεται καὶ μερικοὶ ἄντρες τοῦ Δαυΐδ ὡς διωκόμενοι νὰ ἦταν ἐπὶ τοῦ ἀχαϊρευτοῦ Σαοὺλ ἀναλφάβητοι, κι ἔμαθαν γράμματα ἀπὸ τὸ βιβλίο αὐτὸν τοῦ καπετάνιου τους καὶ δασκάλου τους· κι ὅσοι ἤξεραν ἥδη γραφὴν κι ἀνάγνωσιν, ἦταν δάσκαλοί τους· κι ὁ ὀπλαρχηγὸς Δαυΐδ διευθυντὴς τῆς ἐκπαίδευσεώς των. ἀργότερα ὁ Δαυΐδ, ὁ δεύτερος αὐτὸς Μωϋσῆς, ὡς βασιλεὺς πλέον ἔγραψε καὶ τ' ἄλλα σχολικὰ βιβλία. τὰ ἔξιχνίασα ὅλ' αὐτὰ καὶ τὰ γράφω στὴν τετράτομη Εἰσαγωγὴ μου στὴ Βίβλο. ἔγραψαν δὲ ἀργότερα καὶ ἄλλοι «Ἀλφαβητάρια», γιὰ ἐφήβους, ἐννοούμενα ὡς τέτοια μεταφορικῶς καὶ συμβολικῶς, καὶ φυσικὰ ὅλα μὲ συμβολικὴν πλέον ἀλφαβητικὴν ἀκροστιχίδα, ὅπως εἶναι τὸ Ἀσμα ὡς Ἀλφαβητάριο - ἐγχειρίδιο σεξουαλικῆς ἀγωγῆς γραμμένο ἀπὸ μιὰ γυναῖκα τοῦ Σολομῶντος· ἄλλο ἔνα, τὸ πρῶτο ποίημα τῶν Παιδειῶν, γραμμένο ἀπὸ τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου Ἀβὺν ὡς Χρηστομάθεια γιὰ τὴν ἀγωγὴν τοῦ ἐφήβου γιοῦ τῆς· ἄλλο ἔνα ἀπὸ τὸν πνευματικὸν δάσκαλο τῆς Ἀβὺν τὸν προφήτη Ἡσαΐα τὸ ἔκτο ποίημα τῶν Παιδειῶν γιὰ τὴν ἄξια γυναῖκα (γυναῖκα ἀνδρείαν) ποὺ πρέπει νὰ διαλέγῃ ὁ μυαλωμένος νέος, ὁ ὄποιος εἶναι σὲ ἡλικία γάμου. ἄλλὰ κι ὁ δόκιληρο τὸ βιβλίο Παιδεῖαι τὸ γραμμένο ἀπὸ τὸν Ἡσαΐα καὶ τὴν Ἀβὺν εἶναι σχολικό. κι ἄλλο ἔνα γραμμένο ἀπὸ τὸν Ἰδιο, ἡ Σοφία, γιὰ κάθε ἐνάρετο ἄντρα. τρίτος Μωϋσῆς ὁ Ἡσαΐας. γράφτηκαν κι ἄλλα «Ἀλφαβητάρια» (ἀλφαβητικὲς ἀκροστιχίδες γιὰ μεγάλους) ὅχι λίγα. τελευταῖος ἔγραψε γιὰ τοὺς Ἰσραηλῖτες τῆς βασιλωνίου ἀχμαλωσίας δυὸ σχολικὰ βιβλία ἐθνικοῦ φρονηματισμοῦ καὶ ἐθνικῆς ἀρετῆς ὁ μικρανεψιὸς καὶ μαθητὴς τοῦ Ἱερεμίου Βαρούχ. εἶναι τὰ βιβλία Παραλειπομένη καὶ Βαρούχ. ἡ παιδεία στὸν ἀρχαῖο Ἰσραὴλ ἦταν θέμα πρῶτο. αὐτὸν δίδαξε ὁ Δαυΐδ.

Τὸ πρότερο βιβλίο ὁ ψαλμὸς 117 ὑπερόχου συντάκτου σχολικῶν βιβλίων, ὑπέροχοι δάσκαλοι, ὑπέροχη ἐκπαίδευσι, ὑπέροχοι μαθηταί. φυσικὰ στὴ μετάφρασι τῶν Ἐβδομάκοντα κι αὐτὴν ἡ ἀλφαβητικὴ ἀκροστιχίδα κι ὁποιαδήποτε ἄλλη δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ διατηρηθῇ. διατηρήθηκε μόνον ὡς λόγος τοῦ θεοῦ.

Μετέφρασα τὸ Ἀλφαβητάριο αὐτὸν μαζὶ μ' ὅλη τὴν Βίβλο, Παλαιὰ καὶ Καινὴ Διαθήκη, πλαισιωμένες κι ἀπὸ μιὰ στὴ μετάφρασι τῶν Ἐβδομάκοντα κι αὐτὴν ἡ ἀλφαβητικὴ ἀκροστιχίδα κι ὁποιαδήποτε ἄλλη δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ διατηρηθῇ. διατηρήθηκε μόνο γιὰ «δεύτερο βιβλίο». γιὰ μένα ἦταν πολλοστό, ἄλλὰ μοῦ ἔμαθε πολλά. διότι εἶναι ἡ Μικρὴ Βίβλος τοῦ παιδιοῦ.

Τὰ σημερινὰ παιδιά, ποὺ ἔρουν βέβαια ἀνάγνωσι καὶ γραφή, δὲν θὰ μάθουν τὶς δυὸ αὐτές τέχνες ἀπὸ αὐτὸν τὸ Ἀλφαβητάριο, ἄλλὰ μὲ τὴ βοήθεια τῆς μεταφράσεώς μου θὰ μάθουν κάπως τὴν ἀρχαία ἐλληνικὴ γλῶσσα τῆς Βίβλου, θὰ μάθουν καὶ τὴν κατὰ θεόν διαγωγή, ποὺ διδάσκει στὸ Ἀλφαβητάριο αὐτὸν ὁ θεόπνευστος Δαυΐδ. εἶναι ἡ καλλίτερη κατήχησι ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ὑπάρξῃ. διότι μ' αὐτὴν θὰ πιστεύσουν στὸν Κύριο μὲ ὅλη τὴν δύναμι τῆς ψυχῆς των καὶ θὰ τὸν ἀγαπήσουν ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς των.

Δρ Κωνσταντίνος Σιαμάκης
21 Δεκεμβρίου 2020

+ FENECIC +

Γε 1, 1-14. Ἀοχαῖο πεογαμηνὸ χειρόγοαφο *Parisinum Coislin.* 2, φ. 1, τοῦ 10^{ου} αἰ.

PIZ

- 117 1 A Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὄδῳ
οἱ πορευόμενοι ἐν Νόμῳ Κυρίου.
- 2 A μακάριοι οἱ ἔξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.
- 3 A οὐ γάρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν
ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.
- 4 A σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου
τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.
- 5 A ὅφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου
τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.
- 6 A τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ
ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.
- 7 A ἐξομολογήσομαι σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας
ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
- 8 A τὰ δικαιώματά σου φυλάξω
μή με ἐγκαταλίπης ἔως σφόδρα.
-
- 9 B Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὄδὸν αὐτοῦ;
ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.
- 10 B ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε
μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.
- 11 B ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου,
ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι.
- 12 B εὐλογητὸς εἶ, Κύριε
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
- 13 B ἐν τοῖς χείλεσί μου
ἔξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.
- 14 B ἐν τῇ ὄδῷ τῶν μαρτυρίων σου
ἐτέροφθην ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.
- 15 B ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω
καὶ κατανοήσω τὰς ὄδούς σου.
- 16 B ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω,
οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

PIZ

- 117 1 A Μακάριοι οἱ ἄψογοι στὴ διαγωγὴ
ποὺ πορεύονται σύμφωνα μὲ τὸ Νόμο τοῦ Κυρίου.
- 2 A μακάριοι αὐτοὶ ποὺ ἐξερευνοῦν τὶς διδαχές του·
ποὺ τὸν ἀναζητοῦν μὲ ὅλη τὴ διάνοιᾳ τους.
- 3 A γιατὶ ὅσοι κάνουν τὰ παράνομα
δὲν πορεύονται στοὺς δρόμους τοὺς δικούς του.
- 4 A σὺ μᾶς ἔδωσες τὶς ἐντολές σου
νὰ τὶς τηροῦμε μὲ ὅλη μας τὴ δύναμι.
- 5 A τί καλὰ νὰ εἴναι οἱ δρόμοι μου ἵσιοι
καὶ νὰ τηρῶ τὰ προστάγματά σου!
- 6 A τότε δὲν θὰ ντροπιαστῶ ποτέ,
ὅταν στηλώσω τὰ μάτια μου σ' ὅλες τὶς ἐντολές σου.
- 7 A Θὰ σὲ δοξολογῶ μὲ ἀθῷα διάνοια,
ὅταν θὰ εἴμαι συνηθισμένος στὶς δίκαιες ἀποφάσεις σου.
- 8 A Θὰ τηρῶ τὰ προστάγματά σου·
μὴ μ' ἐγκαταλείψης μὲ κανέναν τρόπο.
-
- 9 B Πῶς θὰ κάνῃ ὁ νέος τὸ δρόμο του ἵσιο;
μὰ μὲ τὸ νὰ τηρῇ τὰ λόγια σου.
- 10 B σ' ἀναζητῶ μὲ ὅλη μου τὴ διάνοια·
μὴ μὲ σπρώξης μακριὰ ἀπὸ τὶς ἐντολές σου.
- 11 B μέσα στὴ διάνοιά μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου,
γιὰ νὰ μὴν ἀμαρτήσω σὲ σένα.
- 12 B Κύριε, εἶσαι ἄξιος νὰ σ' εὐλογῶ·
δίδαξέ μου τὰ προστάγματά σου.
- 13 B τὰ χεῖλη μου κηρύττουν
ὅλες τὶς ἀποφάσεις ποὺ βγῆκαν ἀπὸ τὸ στόμα σου.
- 14 B τὸ δρόμο ποὺ δείχνουν τὰ διδάγματά σου
τὸν χαίρομαι σὰν τὸν πιὸ μεγάλο πλοῦτο.
- 15 B ἐμβαθύνω στὶς ἐντολές σου
καὶ κατανοῶ τοὺς δρόμους ποὺ δείχνεις.
- 16 B μελετῶ τὰ προστάγματά σου
καὶ δὲν ξεχνῶ τὰ λόγια σου.

17 Γ Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου·
ζήσομαι καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.
18 Γ ἀποκάλυψον τοὺς ὄφθαλμούς μου,
καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ Νόμου σου.
19 Γ πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ·
μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.
20 Γ ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου
τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.
21 Γ ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις·
ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.
22 Γ περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὅνειδος καὶ ἔξουθένωσιν,
ὅτι τὰ μαρτύρια σου ἔξεζήτησα.
23 Γ καὶ γάρ ἐκάθισαν ἄρχοντες καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν,
οὐδὲ δοῦλός σου ἡδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.
24 Γ καὶ γάρ τὰ μαρτύρια σου μελέτη μού ἐστι,
καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου.

25 Δ Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου·
ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
26 Δ τὰς ὄδοις μου ἐξήγγειλα καὶ ἐπήκουσάς μου·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
27 Δ ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με,
καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.
28 Δ ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας·
βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.
29 Δ ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ
καὶ τῷ Νόμῳ σου ἐλέησόν με.
30 Δ ὁδὸν ἀληθείας ἥρετισάμην,
καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
31 Δ ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου, Κύριε·
μή με καταισχύνης.
32 Δ ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον,
ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

17 Γ Ἀνταπόδωσε στὸ δοῦλο σου·
θὰ ζήσω καὶ θὰ τηρῶ τὰ λόγια σου.

18 Γ ἄνοιξέ μου τὰ μάτια,
νὰ κατανοήσω τὰ θαυμάσια τοῦ Νόμου σου.

19 Γ πρόσκαιρος κάτοικος εἶμαι πάνω στὴ γῆ·
μὴν κρύψῃς ἀπὸ μένα τὶς ἐντολές σου.

20 Γ λαχταράει ἡ ψυχή μου
ν' ἀκούω μὲ πόθο τὰ θελήματά σου ὅποιαδήποτε ὥρα.

21 Γ τιμωρεῖς τοὺς ὑπερηφάνους·
καταραμένοι ὅσοι ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὶς ἐντολές σου.

22 Γ φύλαξέ με ἀπὸ ντρόπιασμα κι ἔξευτελισμό,
γιατὶ ἐγὼ ἀναζητῶ μὲ λαχτάρα τὰ διδάγματά σου.

23 Γ νά! ἄρχοντες συνεδριάζουν καὶ καταλαλοῦν ἐναντίον μου,
ὅ δοῦλος σου ὅμως ἐμβαθύνει στὶς δίκαιες κρίσεις σου.

24 Γ διότι τὰ διδάγματά σου εἶναι μελέτη μου
καὶ τὰ προστάγματά σου οἱ συμβουλεῖς ποὺ ἀκούω.

25 Δ Κόλλησαν τὴν ὑπαρξί μου στὸ ἔδαφος·
κράτησέ με στὴ ζωὴ ἐσύ, ὅπως ὑποσχέθηκες.

26 Δ σοῦ φανέρωσα τοὺς δρόμους μου, καὶ μ' ἄκουσες·
δίδαξέ μου τὰ προστάγματά σου.

27 Δ δίδαξέ μου τὸ δρόμο τῶν προσταγμάτων σου,
κι ἐγὼ θὰ ἐμβαθύνω στὰ θαυμάσιά σου.

28 Δ μαράθηκε ἡ ὑπαρξί μου ἀπὸ τὴ στενοχώρια·
στήριξέ με μὲ τὰ λόγια σου.

29 Δ ἀπομάκρυνέ με ἀπὸ τὸ δρόμο τῆς ἀδικίας
καὶ δός μου ἐλεημοσύνη τὸ Νόμο σου.

30 Δ ἀγαπῶ τὸ δρόμο τῆς ἀλήθειας
καὶ δὲν λησμονῶ τὰ θελήματά σου.

31 Δ προσκολλήθηκα στὰ διδάγματά σου, Κύριε·
μὴ μὲ βγάλης ντροπιασμένο.

32 Δ τὸ δρόμο τῶν ἐντολῶν σου θὰ τρέχω,
ὅταν θὰ διευρύνης τὴ διάνοιά μου.

- 33 Ε Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου,
καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.
- 34 Ε συνέτισόν με, καὶ ἔξερευνήσω τὸν Νόμον σου
καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.
- 35 Ε ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου,
ὅτι αὐτὴν ἡθέλησα.
- 36 Ε κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου
καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.
- 37 Ε ἀπόστρεψόν τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα,
ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.
- 38 Ε στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου
εἰς τὸν φόβον σου.
- 39 Ε περιέλε τὸν ὄνειδισμόν μου, ὃν ὑπώπτευσα·
ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.
- 40 Ε ἵδού ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου·
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.

- 41 Υ Καὶ ἔλθοι ἐπ’ ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, Κύριε,
τὸ σωτήριόν σου, κατὰ τὸν λόγον σου.
- 42 Υ καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὄνειδίζουσί μοι λόγον,
ὅτι ἥλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.
- 43 Υ καὶ μὴ περιέληης ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἔως σφόδρα,
ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.
- 44 Υ καὶ φυλάξω τὸν Νόμον σου διαπαντός,
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- 45 Υ καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ,
ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἔξεζήτησα.
- 46 Υ καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου
ἐναντίον βασιλέων καὶ οὐκ ἡσχυνόμην.
- 47 Υ καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου,
ἄς ἡγάπησα σφόδρα.
- 48 Υ καὶ ἥρα τὰς χειράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἄς ἡγάπησα,
καὶ ἡδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

- 33 E Βάλε μου γιὰ δρόμο, Κύριε, τὸ δρόμο τῶν προσταγμάτων σου,
κι ἐγὼ αὐτὸ τὸ δρόμο θὰ λαχταρῶ παντοτινά.
- 34 E δίδαξέ μου τὸ Νόμο σου, καὶ θὰ τὸν ἔξερευνήσω,
καὶ θὰ τὸν τηρήσω μ' ὅλη μου τὴ διάνοια.
- 35 E ὁδήγησέ με στὴ σράτα τῶν ἐντολῶν σου,
γιατὶ αὐτὴ μοῦ ἀρέσει.
- 36 E κατεύθυνε τὴ διάνοιά μου στὰ διδάγματά σου
καὶ ὅχι στὴν πλεονεξία.
- 37 E ἀπόστρεψε τὰ μάτια μου νὰ μὴν προσέχω σὲ μυθολογία,
ζῆσε με στὸ δρόμο τὸ δικό σου.
- 38 E στῆσε μπροστὰ στὸ δοῦλο σου τὴ διδαχὴ σου
νὰ συνηθίσω στὸ φόβο σου.
- 39 E πᾶρε μακριά μου τὸ ὁρεῖλεμά μου, ποὺ τὸ τρομάξω·
οἱ κρίσεις οἱ δικές σου εἶναι γεμάτες καλοσύνη.
- 40 E νά, ἐγὼ ἀγάπησα τὶς ἐντολές σου·
καὶ σὺ ζῆσε με μὲ τὸν ἱλασμό τὸ δικό σου.

- 41 Y Νάρθη ἐπάνω μου τὸ ἔλεός σου, Κύριε,
ἡ σωστικὴ φροντίδα σου, ὅπως ὑποσχέθηκες.
- 42 Y δός μου τί ν' ἀποκρίνωμαι σ' ἐκείνους ποὺ μὲ ὄνειδίζουν,
γιατὶ ἐγὼ ἐλπίζω στὸ λόγο ποὺ δίνεις ἐσύ.
- 43 Y μὴν ἀφαιρέσῃς καθόλου τὸ λόγο τῆς ἀλήθειας ἀπὸ τὸ στόμα μου,
γιατὶ ἐγὼ τὴν ἐλπίδα μου τὴ στηρίζω στὶς κρίσεις σου.
- 44 Y Θὰ τηρῶ τὸ Νόμο σου παντοτινά,
στὸν αἰώνα καὶ στὸν αἰώνα τοῦ αἰώνος.
- 45 Y πορεύομαι ἄνετα,
γιατὶ λαχταρῶ τὶς ἐντολές σου.
- 46 Y Θὰ κηρύττω τὶς διδασκαλίες σου μπροστὰ σὲ βασιλεῖς,
καὶ δὲν θὰ ντρέπωμαι ποὺ τὸ κάνω.
- 47 Y τὸ μυαλό μου εἶναι προσηλωμένο στὶς ἐντολές σου,
γιατὶ τὶς ἀγαπῶ φλογερά.
- 48 Y ἀπλωσα τὰ χέρια μου στὶς ἐντολές σου ποὺ ἀγάπησα,
κι ἐμβάθυνα στὰ προστάγματά σου.

49 Z Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου,
ῶν ἐπήλπισάς με.
50 Z αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου,
ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.
51 Z ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἔως σφόδρα,
ἀπὸ δὲ τοῦ Νόμου σου οὐκ ἔξεκλινα.
52 Z ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος, Κύριε,
καὶ παρεκλήθην.
53 Z ἀθυμίᾳ κατέσχε με
ἀπὸ ἀμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν Νόμον σου.
54 Z ψαλτὰ ἥσάν μοι τὰ δικαιώματά σου
ἐν τόπῳ παροικίας μου.
55 Z ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε,
καὶ ἐφύλαξα τὸν Νόμον σου.
56 Z αὕτη ἐγενήθη μοι,
ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἔξεζήτησα.

57 ‘ Μερίς μου εī, Κύριε,
εīπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν Νόμον σου.
58 ‘ ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου·
ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.
59 ‘ διελογισάμην τὰς ὄδοις σου
καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύρια σου.
60 ‘ ήτοι μάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην
τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.
61 ‘ σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι,
καὶ τοῦ Νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
62 ‘ μεσονύκτιον ἔξεγειρόμην τοῦ ἔξομολογεῖσθαι σοι
ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
63 ‘ μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε
καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.
64 ‘ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ·
τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

49 Z Θυμήσου ὅσα εἶπες στὸ δοῦλο σου,
ποὺ σ' αὐτὰ μ' ἔκανες νὰ στηρίξω τὴν ἐλπίδα μου.
50 Z νά τί μὲ στηρίζει, ὅταν μὲ ταπεινώνουν,
ἡ διδαχή σου ποὺ μὲ κρατάει στὴ ζωή.
51 Z οἱ ὑπερήφανοι παρανομοῦν στὸ ἔπακρο,
ἐγὼ ὅμως δὲν θὰ παραστρατήσω ἀπὸ τὸ Νόμο σου.
52 Z Θυμοῦμαι, Κύριε, τίς ἀνέκαθεν ἀποφάσεις σου,
καὶ νιώθω νὰ στηρίζωμαι.
53 Z χάνω τὴ χαρά μου,
ὅταν βλέπω τοὺς ἀμαρτωλοὺς νὰ ἐγκαταλείπουν τὸ Νόμο σου.
54 Z τὰ προστάγματά σου εἶναι γιὰ μένα τὸ τραγούδι μου
ἀκόμη καὶ σὲ τόπο ποὺ κατοικῶ προσωρινά.
55 Z νύχτα μεσάνυχτα τὸ ὄνομά σου ἔχω στὸ νοῦ μου, Κύριε,
κι ἔτσι φυλάγω τὸ Νόμο σου.
56 Z αὐτὸ τὸ πετυχαίνω,
ἐπειδὴ λαχταρῶ τὰ προστάγματά σου.

57 ‘ Κύριε, ἐσὺ εῖσαι ὁ κλῆρος μου,
γι’ αὐτὸ εἶπα νὰ φυλάξω τὸ Νόμο σου.
58 ‘ τὸ πρόσωπό σου ἵκετεύω μ’ ὅλη μου τὴν καρδιά·
ἐλέησέ με, ὅπως ὑποσχέθηκες.
59 ‘ διαλογισμός μου εἶναι οἱ δρόμοι οἱ δικοί σου,
κι ἔτσι ὁδηγῶ τὰ βήματά μου στὰ διδάγματά σου.
60 ‘ εῖμαι ἐδραιωμένος, γι’ αὐτὸ καὶ δὲν κλονίζομαι
στὴν τήρησι τῶν ἐντολῶν σου.
61 ‘ Θηλειὰ στὸ λαιμὸ μοῦ βάζουν οἱ ἀμαρτωλοί,
ἀλλ’ ἐγὼ ποὺ νὰ ξεχάσω τὸ Νόμο σου!
62 ‘ μεσάνυχτα ξυπνῶ,
καὶ σὲ δοξολογῶ γιὰ τὶς δίκαιες κρίσεις σου.
63 ‘ ἀνήκω στὴν παράταξι ὅλων ἐκείνων ποὺ σὲ φοβοῦνται.
κι ἐκείνων ποὺ τηροῦν τὶς ἐντολές σου.
64 ‘ Κύριε, ἡ ἀγάπη σου γεμίζει τὴ γῆ·
δίδαξέ μου τὰ προστάγματά σου.

- 65 Θ Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε,
κατὰ τὸν λόγον σου.
- 66 Θ χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με,
ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.
- 67 Θ πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημμέλησα,
διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.
- 68 Θ χρηστὸς εἰς σύ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
- 69 Θ ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων,
ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἔξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.
- 70 Θ ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν,
ἐγὼ δὲ τὸν Νόμον σου ἐμελέτησα.
- 71 Θ ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με,
ὅπως ἀν μάθω τὰ δικαιώματά σου.
- 72 Θ ἀγαθός μοι ὁ Νόμος τοῦ στόματός σου
ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

- 73 Ι Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἐπλασάν με·
συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.
- 74 Ι οἱ φοβούμενοί σε ὄψονται με καὶ εὐφρανθήσονται,
ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.
- 75 Ι ἔγνων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου,
καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με.
- 76 Ι γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με
κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.
- 77 Ι ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι,
ὅτι ὁ Νόμος σου μελέτη μού ἐστιν.
- 78 Ι αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἤνομησαν εἰς ἐμέ·
ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.
- 79 Ι ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε
καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.
- 80 Ι γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου,
ὅπως ἀν μὴ αἰσχυνθῶ.

- 65 Θ Κύριε, μοῦ δείχνεις τὴν καλοσύνη σου,
 ὅπως μοῦ ἔχεις ὑποσχεθῆ.
- 66 Θ καλοσύνη καὶ φρονιμάδα καὶ ἀντίληψι δίδαξέ μου,
 γιατὶ ἐγὼ ἔχω ἐμπιστοσύνη στὶς ἐντολές σου.
- 67 Θ ἐγὼ μπορεῖ νὰ κάνω σφάλματα, ἀλλὰ καὶ ταπεινώνομαι·
 γι' αὐτὸ καὶ τηρῶ τὴ διδαχή σου.
- 68 Θ ἐσύ, Κύριε, εἶσαι γεμάτος καλοσύνη·
 καὶ τὰ προστάγματά σου δίδαξέ μου τα μέσα στὴν καλοσύνη σου.
- 69 Θ ἡ ἀδικία τῶν ὑπερηφάνων εἰς βάρος μου παρατραβάει,
 ἐγὼ ὅμως ἔξερευνὼ τὶς ἐντολές σου μ' ὅλη μου τὴ διάνοια.
- 70 Θ ἡ καρδιά τους γίνεται σκληρὴ σὰν τὸ γάλα ποὺ γίνεται τυρί,
 ἐγὼ ὅμως λογαριάζω τὸ νόμο σου.
- 71 Θ μοῦ κάνει καλὸ τὸ ὅτι μὲ ταπεινώνεις,
 κι ἔτσι μαθαίνω τὶς δίκαιες κρίσεις σου.
- 72 Θ ὁ Νόμος τοῦ λόγου σου μοῦ εἶναι πολυτιμότερος
 ἀπὸ χιλιάδες χρυσαφικὰ κι ἀσημικά.

- 73 Ι Τὰ χέρια σου μὲ ἔκαναν καὶ μὲ διέπλασαν·
 δίδαξέ με νὰ μάθω τὶς ἐντολές σου.
- 74 Ι αὐτοὶ ποὺ σὲ φοβοῦνται θὰ μὲ δοῦν καὶ θὰ εὐφρανθοῦν,
 ποὺ ἐγὼ στηρίζω τὴν ἐλπίδα μου στὰ λόγια σου.
- 75 Ι τὸ νιώθω, Κύριε, ὅτι οἱ κρίσεις σου εἶναι δικαιοσύνη¹
 καὶ ὅτι μὲ ταπεινώνεις σὰ φίλος εἰλικρινής.
- 76 Ι δεῖξε μου στὸ δοῦλο σου τὴν ἀγάπη σου,
 γιὰ νὰ μὲ στηρίξῃς, ὅπως μὲ δίδαξες.
- 77 Ι δεῖξε μου τὸν οἶκτο σου, γιὰ νὰ ἐπιζήσω,
 διότι ὁ Νόμος σου εἶναι μελέτη μου.
- 78 Ι νὰ ὁρίσω τοῦν οἱ ὑπερήφανοι ποὺ ἀνομοῦν εἰς βάρος μου ἄδικα·
 κι ἐγὼ νὰ ἐμβαθύνω στὶς ἐντολές σου περισσότερο.
- 79 Ι νὰ μὲ στηρίζουν αὐτοὶ ποὺ σὲ φοβοῦνται
 κι αὐτοὶ ποὺ ἀποδέχονται τὰ διδάγματά σου.
- 80 Ι δός μου διάνοια ἄψογη ἔναντι τῶν προσταγμάτων σου,
 γιὰ νὰ μὴ ὁρίσω τοῦ.

81 Κ Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου,
εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.
82 Κ ἔξελιπον οἱ ὁφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου
λέγοντες· Πότε παρακαλέσεις με;·
83 Κ ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ·
τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
84 Κ πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου;
πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν;
85 Κ διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας,
ἀλλ’ οὐχ ὡς ὁ Νόμος σου, Κύριε.
86 Κ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ σου ἀλήθεια·
ἀδίκως κατεδίωξάν με, βούθησόν μοι.
87 Κ παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ,
ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.
88 Κ κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με,
καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

89 Λ Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου.
90 Λ ἐθεμελίωσας τὴν γῆν
καὶ διαμένει.
91 Λ τῇ διατάξει σου διαμένει ἡ ἡμέρα,
ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά.
92 Λ εἰ μὴ ὅτι ὁ Νόμος σου μελέτη μού ἐστι,
τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.
93 Λ εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου,
ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.
94 Λ σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με,
ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἔξεζήτησα.
95 Λ ἐμὲ ὑπέμειναν ἀμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με·
τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.
96 Λ πάσης συντελείας εἶδον πέρας·
πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα.

- 81 Κ Λιγώνεται ἡ ψυχή μου γιὰ τὴ σωτήρια διαθήκη σου,
στὰ λόγια σου στηρίζω τὴν ἐλπίδα μου.
- 82 Κ κλείνουν λιγωμένα τὰ μάτια μου γιὰ τὴ διδαχή σου,
καὶ λέω· ‘Πότε θὰ μὲ στηρίξῃς;’.
- 83 Κ κι ὅταν γίνω λευκοκέφαλος σὰν ἀσκὶ στὴν πάχνη,
τὰ προστάγματά σου δὲν θὰ τὰ λησμονήσω.
- 84 Κ πόσες μέρες τοῦ μένουν τοῦ δούλου σου;
πότε θὰ κάνης κρίσι ἀνάμεσα σ’ ἐμένα καὶ στοὺς διῶκτες μου;
- 85 Κ οἱ παράνομοι μοῦ γλωσσοκοπανοῦν πολλὰ ἀπολαυστικὰ λόγια,
ἀλλὰ σὰν τὸ Νόμο σου δὲν εἶναι, Κύριε.
- 86 Κ δλες οἱ ἐντολές σου εἶναι ἀλήθεια·
ἀδικα μὲ καταδιώκουν· βοήθησέ με.
- 87 Κ παρὰ λίγο νὰ μ’ ἔξαφανίσουν ἀπὸ τὴ γῆ·
ἀλλ’ ἐγὼ δὲν ἐγκαταλείπω τὶς ἐντολές σου.
- 88 Κ βοήθα με νὰ ἐπιζήσω ἐσὺ ποὺ μ’ ἀγαπᾶς,
κι ἐγὼ θὰ τηρῶ τὴ διδαχὴ τοῦ στόματός σου.

- 89 Λ Στὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου παραμένει στὸν οὐρανό,
σὲ γενιές ἀλλεπάλληλες παραμένει ἡ ἀλήθεια σου.
- 90 Λ Θεμελίωσες τὴ γῆ,
καὶ διαμένει.
- 91 Λ μὲ τὸ πρόσταγμά σου μένει ἡ μέρα σταθερή·
γιατὶ τὰ σύμπαντα εἶναι δοῦλα δικά σου.
- 92 Λ ἀν ὁ Νόμος σου δὲν εἶναι μελέτη μου,
τότε θὰ χαθῶ, δταν μὲ ταπεινώσουν.
- 93 Λ τὴ δικαιοροισία σου δὲν τὴ λησμονῶ στὸν αἰῶνα,
γιατὶ μ’ αὐτὴ μὲ βοηθᾶς νὰ ἐπιζήσω.
- 94 Λ δικός σου εἴμαι ἐγώ, σῶσε με,
διότι τὰ προστάγματά σου τὰ λαχταρῶ.
- 95 Λ μοῦ στήνουν καρτέοι οἱ ἀμαρτωλοί, γιὰ νὰ μὲ ξεπαστρέψουν·
εἴμαι ὅμως καλὸς μαθητὴς τῶν μαθημάτων σου.
- 96 Λ δὲν ἔχω δῆ ἔργο ποὺ νὰ μὴν ἔχῃ τέλος·
ἡ δική σου ὅμως ἐντολὴ εἶναι ἀπέραντη.

- 97 M Ὡς ἡγάπησα τὸν Νόμον σου, Κύριε!
 ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μού ἔστιν.
- 98 M ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου,
 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμή ἔστιν.
- 99 M ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα,
 ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μού ἔστιν.
- 100 M ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα,
 ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.
- 101 M ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου,
 ὅπως ὅν φυλάξω τοὺς λόγους σου.
- 102 M ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα,
 ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.
- 103 M ως γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου,
 ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.
- 104 M ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα·
 διὰ τούτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

- 105 N Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ Νόμος σου
 καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.
- 106 N ὕμοσα καὶ ἔστησα ‘τοῦ φυλάξασθαι
 τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου’.
- 107 N ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα·
 Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
- 108 N τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δή, Κύριε,
 καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με.
- 109 N ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντός,
 καὶ τοῦ Νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
- 110 N ἔθεντο ἀμαρτωλοὶ παγίδα μοι,
 καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.
- 111 N ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα,
 ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μού εἰσιν.
- 112 N ἔκλινα τὴν καρδίαν μου
 τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

- 97 M Πόσο ἀγαπῶ τὸ Νόμο σου, Κύριε!
 ὅλη τὴν ἡμέρα αὐτὸν μελετῶ.
- 98 M μὲ τὴν ἐντολή σου ποὺ μοῦ διδάσκεις μὲ κάνεις σοφώτερο τῶν ἔχθρῶν μου,
 γιατὶ εἶναι δική μου γιὰ πάντα.
- 99 M Θὰ ξεπεράσω σὲ μάθησι ὅλους τὸν διδασκάλους μου,
 γιατὶ μελέτη μου εἶναι τὰ διδάγματά σου.
- 100 M Θὰ γίνω συνετώτερος τῶν πρεσβυτέρων,
 γιατὶ λαχταρῶ πολὺ τὶς ἐντολές σου.
- 101 M ἀποτραβῶ τὰ βήματά μου ἀπὸ κάθε δρόμο πονηρό,
 κι αὐτὸ γιὰ νὰ τηρῶ τὰ λόγια σου.
- 102 M ἀπὸ τὰ θελήματά σου δὲν παρεκκλίνω,
 γιατὶ μὲ νομοθέτησες ἐσύ.
- 103 M πόσο γλυκὰ εἶναι στὸ στόμα μου τὰ λόγια σου!
 πιὸ πολὺ κι ἀπὸ τὸ μέλι.
- 104 M ἀπὸ τὶς ἐντολές σου διδάσκομαι σοφία·
 γι' αὐτὸ καὶ μίσησα κάθε ἄδικο δρόμο.

- 105 N 'Ο Νόμος σου λυχνάρι στὰ πόδια μου
 καὶ φανάρι στὶς στράτες μου.
- 106 N δρκίζομαι καὶ κάνω τάμα ὀμετάκλητο·
 'Θὰ τηρῶ τὸν δρισμοὺς τῆς δικαιοσύνης σου'.
- 107 N μὲ ταπεινώνουν πάρα πολύ·
 Κύριε, κράτησέ με στὴ ζωή, ὅπως ὑποσχέθηκες.
- 108 N Κύριε, δέξου μὲ ἀγάπη τὶς αὐθόρυμητες δοξολογίες μου,
 καὶ δίδαξέ μου τί θέλεις νὰ κάνω.
- 109 N τὴν ὕπαρξί μου τὴν ἐμπιστεύομαι γιὰ πάντα στὰ χέρια σου,
 καὶ τὸ Νόμο σου δὲν τὸν λησμονῶ ποτέ.
- 110 N οἱ ἀμαρτωλοὶ μοῦ στήνουν παγίδα,
 ἀλλὰ δὲν μὲ βγάζουν ἔξω ἀπὸ τὸ δρόμο τῶν ἐντολῶν σου.
- 111 N κληρονομῶ τὰ διδάγματά σου γιὰ πάντα,
 γιατὶ μ' αὐτὰ ἡ καρδιά μου νιώθει ἀγαλλίασι.
- 112 N ὁδηγῶ τὴ σκέψι μου νὰ κλίνῃ
 στὸ νὰ κάνω πάντα τὰ προστάγματά σου γι' ἀμοιβή.

- 113 Ξ Παρανόμους ἐμίσησα,
τὸν δὲ Νόμον σου ἡγάπησα.
- 114 Ξ βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἴ σύ·
εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.
- 115 Ξ ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ, πονηρευόμενοι,
καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς τοῦ θεοῦ μου.
- 116 Ξ ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιον σου, καὶ ζῆσόν με,
καὶ μὴ καταισχύνης με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.
- 117 Ξ βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι
καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.
- 118 Ξ ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου,
ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.
- 119 Ξ παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς·
διὰ τοῦτο ἡγάπησα τὰ μαρτύρια σου.
- 120 Ξ καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου·
ἀπὸ γὰρ τῶν κοιμάτων σου ἐφοβήθην.

- 121 Ο Ἐποίησα κρῆμα καὶ δικαιοσύνην·
μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με.
- 122 Ο ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν·
μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπεροήφανοι.
- 123 Ο οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου
καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.
- 124 Ο ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου
καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.
- 125 Ο δοῦλός σου εἰμι ἐγώ·
συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύρια σου.
- 126 Ο καιρός τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ·
διεσκέδασαν τὸν Νόμον σου.
- 127 Ο διὰ τοῦτο ἡγάπησα τὰς ἐντολάς σου
ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον.
- 128 Ο διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην,
πᾶσαν ὄδὸν ἄδικον ἐμίσησα.

- 113 Ξ Σιχαίνομαι τοὺς παρανόμους
καὶ ἀγαπῶ τὸ Νόμο σου.
- 114 Ξ βοηθός μου καὶ σύμμαχός μου εἶσαι σύ,
στὰ λόγια τὰ δικά σου στηρίζω τὴν ἐλπίδα μου.
- 115 Ξ Μακριὰ ἀπὸ μένα, πονηροῖ!
ἐγὼ θὰ ἔξερευνῶ τὶς ἐντολὲς τοῦ θεοῦ μου.
- 116 Ξ βοήθα με, ὅπως ὑποσχέθηκες, καὶ ωράτησέ με στὴ ζωὴ.
καὶ μὴν ἀφήσῃς ν' ἀπογοητευτῷ ἀπὸ τὴν προσδοκία μου.
- 117 Ξ βοήθησέ με νὰ σωθῶ,
καὶ θὰ μελετῶ γιὰ πάντα τὰ προστάγματά σου.
- 118 Ξ ἐκμηδενίζεις ὅλους ὅσοι ἀποστατοῦν ἀπὸ τὰ προστάγματά σου,
γιατὶ αὐτὸ ποὺ σκέφτονται νὰ κάνουν εἶναι ἄδικο.
- 119 Ξ ὅλους τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς τοὺς ἔχω γιὰ παραβάτες·
γι' αὐτὸ ἀγάπησα τὰ διδάγματά σου.
- 120 Ξ καθήλωσε τὶς σάρκες μου μὲ τὸ φόβο σου,
γιατὶ ἐγὼ ἔχω τὸ φόβο τῶν ὁρισμῶν σου.

- 121 Ο 'Εγὼ θ' ἀποδίδω εὐθυκρισία καὶ δικαιοσύνη·
ἔμένα μὴ μὲ παραδίνης σ' αὐτοὺς ποὺ μὲ ἄδικοῦν.
- 122 Ο ἀποδέξου με τὸ δοῦλο σου ὅτι εἶμαι ἐν τάξει,
καὶ μὴν ἀφήσῃς νὰ μὲ ὁρέιταις οἱ ἀδίστακτοι.
- 123 Ο τὰ μάτια μου κλείνουν λιγωμένα γιὰ τὴ σωτήρια διαθήκη σου
καὶ γιὰ τὴ διδαχὴ τῆς δικαιοσύνης σου.
- 124 Ο δεῖξε μου στὸ δοῦλο σου τὸ ἔλεός σου
καὶ δίδαξέ μου τὰ προστάγματά σου.
- 125 Ο ἐγὼ εἶμαι δοῦλος δικός σου·
δίδαξέ με καὶ θὰ πάρω τὸ μάθημα τῶν διδαγμάτων σου.
- 126 Ο καιρός γιὰ τὸν Κύριο νὰ δράσῃ·
καταπατοῦν τὸ Νόμο σου.
- 127 Ο γι' αὐτὸ ὀγαπῶ τὶς ἐντολές σου
παραπάνω ἀπὸ χρυσαφικὸ κι ἀπὸ τοπάζι.
- 128 Ο γι' αὐτὸ κυπτάζω νὰ εὐθυγραμμίζωμαι μ' ὅλες τὶς ἐντολές σου
καὶ σιχαίνομαι κάθε ἄδικη συμπεριφορά.

- 129 Π Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου·
διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.
- 130 Π ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ
καὶ συνετιεῖ νηπίους.
- 131 Π τὸ στόμα μου ἥνοιξα καὶ εἴλκυσα πνεῦμα,
ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.
- 132 Π ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με
κατὰ τὸ κρῆμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.
- 133 Π τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου,
καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.
- 134 Π λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων,
καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.
- 135 Π τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου
καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
- 136 Π διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὁφθαλμοί μου,
ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν Νόμον σου.

- 137 Π Δίκαιος εἰ, Κύριε,
καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις σου.
- 138 Π ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου
καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.
- 139 Π ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου,
ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἔχθροί μου.
- 140 Π πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα,
καὶ ὁ δοῦλός σου ἡγάπησεν αὐτό.
- 141 Π νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος·
τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
- 142 Π ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ ὁ Νόμος σου ἀλήθεια.
- 143 Π θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εῦρον με·
αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου.
- 144 Π δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα·
συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι.

- 129 Π Οἱ διδαχές σου εἴναι θαυμαστές,
γι' αὐτὸ καὶ τὶς ἔξερευνάει ἡ ψυχή μου.
- 130 Π ἡ φωταύγεια τοῦ λόγου σου φωτίζει
καὶ κάνει καλοὺς μαθητὰς τὰ νήπια παιδιά.
- 131 Π ἀνοίγω τὸ στόμα μου κι ἀναπνέω ἀναστενάζοντας
ἀπὸ τὸ φλογερὸ πόθο γιὰ τὶς ἐντολές σου.
- 132 Π ὁῖξε μου μιὰ ματιὰ ἀπὸ ψηλὰ κι ἐλέησέ με,
ὅπως ἀποφάσισες γι' αὐτοὺς ποὺ ἀγαποῦν τὸ ὄνομά σου.
- 133 Π κατεύθυνε τὰ βήματά μου σύμφωνα μὲ τὴ διδαχή σου
καὶ μὴν ἀφῆσῃς νὰ μὲ κατακυριεύσῃ ὅποιαδήποτε ἀνομία.
- 134 Π λύτρωσέ με ἀπὸ ὁρεῖλεμα ποὺ μποροῦν νὰ μοῦ κάνουν ἄνθρωποι,
κι ἐγὼ θὰ τηρῶ τὶς ἐντολές σου.
- 135 Π δεῖξε μου στὸ δοῦλο σου τὸ πρόσωπό σου
καὶ δίδαξέ μου τὰ προστάγματά σου.
- 136 Π σὲ ποταμοὺς δακρύων βυθίζονται τὰ μάτια μου,
ὅταν δὲν τηρῶ τὸ Νόμο σου.

- 137 Π Κύριε, εἶσαι δίκαιος,
καὶ οἱ κρίσεις σου εἴναι εὐθεῖες.
- 138 Π τὰ διδάγματά σου τὰ ἐκφώνησες ἔτσι ποὺ νὰ εἴναι δικαιοσύνη,
νὰ εἴναι καὶ σκέτη ἀλήθεια.
- 139 Π μὲ λιώνει ὁ ζῆλος μου γιὰ σένα,
γιατὶ οἱ ἔχθροι μου λησμονοῦν τὰ λόγια σου.
- 140 Π ἡ διδαχή σου εἴναι χρυσάφι πολὺ δοκιμασμένο στὴ φωτιά,
γι' αὐτὸ κι ὁ δοῦλος σου τὴν ἀγαπάει.
- 141 Π εἶμαι στὰ χρόνια μικρός, καὶ κανεὶς δὲν μοῦ δίνει σημασία,
ἀλλὰ τὰ προστάγματά σου ἐγὼ δὲν τὰ λησμονῶ.
- 142 Π ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη αἰώνια
καὶ ὁ Νόμος σου ἀλήθεια.
- 143 Π περνῶ συνθλίψεις κι ἀδιέξοδες ἀνάγκες·
οἱ ἐντολές σου δμως παραμένουν μελέτη μου.
- 144 Π τὰ διδάγματά σου εἴναι δικαιοσύνη αἰώνια·
δίδαξέ με καὶ θὰ ζήσω.

145 ♀ Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐπάκουσόν μου,
Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.
146 ♀ ἐκέκραξά σοι· ‘Σῶσόν με!
καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου’.
147 ♀ προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα,
εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.
148 ♀ προέφθασαν οἱ ὄφθαλμοί μου πρὸς ὅρθρον
τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά σου.
149 ♀ τῆς φωνῆς μου ἀκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου,
κατὰ τὸ κρῖμά σου ζῆσόν με.
150 ♀ προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ,
ἀπὸ δὲ τοῦ Νόμου σου ἐμακρύνθησαν.
151 ♀ ἐγγὺς εἴ, Κύριε,
καὶ πᾶσαι αἱ ὄδοι σου ἀλήθεια.
152 ♀ κατ’ ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

153 P “Ιδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με,
ὅτι τοῦ Νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
154 P κρίνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με·
διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.
155 P μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία,
ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.
156 P οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί, Κύριε·
κατὰ τὸ κρῖμά σου ζῆσόν με.
157 P πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με·
ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.
158 P εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην,
ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαντο.
159 P ἵδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἡγάπησα·
Κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.
160 P ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια,
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

- 145 ♀ Κράζω μ' ὥλη μου τὴ δύναμι, ἄκουσέ με, Κύριε, ἀπὸ ψηλά·
κι ἐγώ θὰ λαχταῷ τὰ προστάγματά σου.
- 146 ♀ κράζω σὲ σένα 'Σῶσε με
κι ἐγώ θὰ τηρῶ τὰ διδάγματά σου'.
- 147 ♀ στὴ φουρτούνα σπεύδω καὶ κράζω προσευχόμενος,
στηρίζω τὴν ἐλπίδα μου στὰ λόγια σου.
- 148 ♀ ἀνοίγω τὰ μάτια μου πολὺ νωρίς τὴν αὔγη,
γιὰ νὰ μελετήσω τὰ λόγια σου.
- 149 ♀ ἄκουσε τὴ φωνή μου, Κύριε, γεμάτος ἔλεος καθὼς εἶσαι,
κράτησέ με στὴ ζωή, ὅπως ταιριάζει στὴ δικαιοκρισία σου.
- 150 ♀ οἱ διώκτες μου ἀσπάστηκαν τὴν παρανομία
κι ἀπομακρύνθηκαν ἀπὸ τὸ Νόμο σου.
- 151 ♀ Κύριε, εἶσαι πολὺ κοντά μου
καὶ ὅλες οἱ μέθοδοι σου ἐμπνέουν πιστότητα.
- 152 ♀ νιώθω τὴ ζωὴ γιὰ πρώτη φορὰ μέσ' ἀπὸ τὰ Ντοκουμέντα σου
ποὺ τὰ ἔκανες θεμέλια αἰώνια.

- 153 P Δὲς πόσο μὲ ταπεινώνουν καὶ γλύτωσέ με,
γιατὶ ἐγώ τὸ Νόμο σου δὲν τὸν λησμονῶ ποτέ.
- 154 P δίκαιασε τὴν ὑπόθεσί μου καὶ λύτρωσέ με·
κράτησέ με στὴ ζωὴ γιὰ τὴν ὑπόσχεσι ποὺ ἔδωσες.
- 155 P μαροιά ἀπὸ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἡ σωτηρία,
γιατὶ τὰ προστάγματά σου τοὺς εἶναι ἀνεπιθύμητα.
- 156 P Κύριε, οἱ οἰκτιόμοι σου εἶναι πολλοί,
κράτησέ με στὴ ζωή, ὅπως ταιριάζει στὴ δικαιοκρισία σου.
- 157 P πολλοὶ αὐτοὶ ποὺ μὲ διώχνουν καὶ μὲ συνθλίβουν·
κι ὅμως ἐγώ ἀπὸ τὰ διδάγματά σου δὲν παρεκκλίνω.
- 158 P βλέπω αὐτοὺς ποὺ δὲν βάζουν μυαλὸ καὶ λιώνω,
γιατὶ δὲν σέβονται τὰ λόγια σου.
- 159 P δὲς ὅτι ἀγαπῶ τὶς ἐντολές σου·
Κύριε, κράτησέ με στὴ ζωὴ μὲ τὸ ἔλεός σου.
- 160 P ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἡ ἀλήθεια,
κι αἰώνιες ὅλες οἱ ἀποφάσεις τῆς δικαιοσύνης σου.

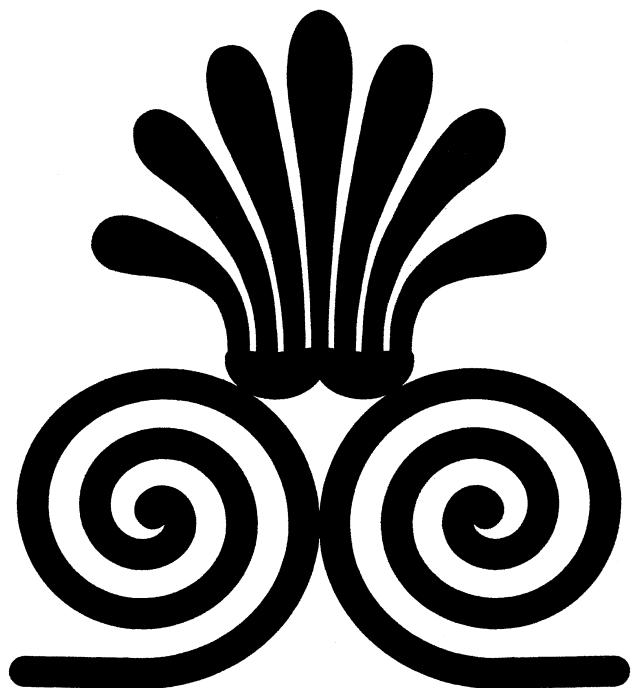
161 Σ Ἀρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν,
καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου.
162 Σ ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου
ώς ὁ εὐρίσκων σκῦλα πολλά.
163 Σ ὀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην,
τὸν δὲ Νόμον σου ἡγάπησα.
164 Σ ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἥνεσά σε
ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
165 Σ εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Νόμον σου,
καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.
166 Σ προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε,
καὶ τὰς ἐντολάς σου ἡγάπησα.
167 Σ ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύρια σου
καὶ ἡγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.
168 Σ ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύρια σου,
ὅτι πᾶσαι αἱ ὄδοι μου, ἐναντίον σου, Κύριε.

169 T Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε·
κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.
170 T εἰσέλθοι τὸ ἀξιωμά μου ἐνώπιόν σου, Κύριε·
κατὰ τὸ λόγιόν σου ὁῦσαι με.
171 T ἐξερεύξαιντο τὰ χείλη μου ὕμνον,
ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου.
172 T φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου,
ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.
173 T γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαι με,
ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἡρετισάμην.
174 T ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου, Κύριε,
καὶ ὁ Νόμος σου μελέτη μού ἔστι.
175 T ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε,
καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.
176 T ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός·
ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

- 161 Σ Ἀρχοντες μὲ καταδιώκουν χωρὶς νὰ φταιώ,
 ἀλλ’ ἡ καρδιά μου τρέμει μόνο τὸ δικό σου λόγο.
- 162 Σ ἐγὼ γεμίζω ἀγαλλίασι μὲ τὰ λόγια σου
 σὰν ἐκεῖνον ποὺ βρίσκει λάφυρα πολλά.
- 163 Σ τὴν ἀδικία τὴν μισῶ καὶ τὴ σιχαίνομαι,
 τὸ Νόμο σου ὅμως τὸν ἀγαπῶ.
- 164 Σ ἑφτὰ φρορὲς τὴν μέρος σὲ δοξολογῶ
 γιὰ τὶς ἀποφάσεις τῆς δικαιοσύνης σου.
- 165 Σ εἰρήνη πολλὴ ὑπάρχει σ’ αὐτοὺς ποὺ ἀγαποῦν τὸ Νόμο σου
 καὶ δὲν ὑπάρχει γι’ αὐτοὺς κάτι ποὺ νὰ σκοντάφτουν.
- 166 Σ Κύριε, λαχταρῶ νὰ δῶ τὴ σωτήρια διαθήκη σου
 καὶ ἀγαπῶ τὶς ἐντολές σου.
- 167 Σ ἡ ὑπαρξί μου τηρεῖ τὰ διδάγματά σου
 καὶ τ’ ἀγαπάει μὲ πολλὴ δύναμι.
- 168 Σ τηρῶ τὶς ἐντολές σου καὶ τὰ διδάγματά σου,
 γιατὶ ἡ ζωὴ μου ὅλη τρέχει μπροστά στὰ μάτια σου, Κύριε.
-
- 169 T Ἄς φτάσῃ μέχρι μπροστά σου ἡ δέησί μου, Κύριε·
 δασκάλεψέ με ὅπως διδάσκει ἡ διδαχή σου.
- 170 T ἀς βρῇ τὸ αἴτημά μου πόρτα ἀνοιχτὴ μέχρι μπροστά σου, Κύριε·
 γλύτωσέ με σύμφωνα μὲ τὴ διδαχὴ σου.
- 171 T ἀς ἐκτινάζουν τὰ χείλη μου ὕμνο,
 ὅταν μοὺ διδάσκῃς τὰ προστάγματά σου.
- 172 T ἀς ἡχήσῃ ἡ γλῶσσα μου τὰ λόγια σου,
 γιατὶ οἱ ἐντολές σου εἶναι ὄλες δικαιοσύνη.
- 173 T ἀς ἀπλωθῇ τὸ χέρι σου νὰ μὲ σώσῃ,
 γιατὶ ἐγὼ ἀγαπῶ τὶς ἐντολές σου.
- 174 T λαχταρῶ πολὺ τὴ σωτήρια διαθήκη σου, Κύριε,
 κι ὁ Νόμος σου εἶναι μελέτη μου.
- 175 T ὅσο θὰ ζῇ ἡ ὑπαρξί μου, θὰ σὲ δοξολογῇ,
 καὶ οἱ ἀποφάσεις σου θὰ μὲ προστατεύουν.
- 176 T ἔχασα τὸ δρόμο μου σὰν πρόβατο ποὺ χάθηκε·
 ψάξε νὰ βρῆς τὸ δοῦλο σου, γιατὶ τὶς ἐντολές σου δὲν τὶς ξεχνῶ.

ΒΙΒΛΟΣ

Παλαιὰ Διαθήκη - ἀρχαῖο κείμενο· σελίδες	1008	μεγάλες (1,5)
Καινὴ Διαθήκη - ἀρχαῖο κείμενο· σελίδες	384	
Παλαιὰ Διαθήκη - μετάφρασι· σελίδες	1080	
Καινὴ Διαθήκη - μετάφρασι· σελίδες	400	
Κριτικὸν Ὅπόμνημα στὴ Βίβλο· σελίδες	168	
Εἰσαγωγὴ στὴ Βίβλο - τ. 1 (Κανών)· σελίδες	440	
τ. 2 (Κείμενον)· σελίδες	496	
τ. 3 (Ιστορία)· σελίδες	640	
τ. 4 (Ἐρμηνεία)· σελίδες	416	
ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΟΝ· σελίδες	144	
Ε.Π.Ι.ΓΡΑ. - τ. 1 (Κείμενα)· σελίδες	640	
τ. 2 (Εἰσαγωγή)· σελίδες	304	

«ΝΕΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΤΙΚΗ» ΓΙΑΝΝΟΥΛΗ - ΤΣΑΛΕΡΙΔΗ Ο.Ε

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ ΟΦΦΣΕΤ

ΑΧΕΛΩΟΥ 6 - ΤΗΛ.: (2310) 542 940, 522 503 - FAX: 542 940 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΛΕΥΚΗ